

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellant, d.d. 19 maart 2010 tegen het besluit van de toelatingscommissie van Center Graduate School -namens de examencommissie- van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) d.d. 18 februari 2010 waarin hem de toelating wordt geweigerd voor het geïntegreerde opleidingsprogramma Research Master/PHD in Economics and Management, track Finance.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 20 april 2010 laten weten dat de toelatingscommissie na heroverweging heeft aangegeven daartoe geen mogelijkheid te zien. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 20 mei 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellant was hierbij, met kennisgeving, niet aanwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellant maakt bezwaar tegen de weigering tot toelating tot een PhD-programma omdat hij van mening is gezien zijn capaciteiten geschikt te zijn voor een PhD-programma op internationaal niveau. Bovendien heeft hij voor de GMAT 99% gescoord in secondary level wiskunde. Zijn wetenschappelijke interesses en de onderzoeksmogelijkheden die de UvT bij een PhD-programma biedt, passen naar zijn opinie dan ook uitstekend bij elkaar. Hij is in eerste instantie geïnteresseerd in toelating tot een PhD-programma, maar zijn belangstelling gaat ook eventueel ook uit naar het research master-programma.

Verweerster geeft aan dat bij toelating tot een PhD-programma bij de Universiteit van Tilburg een aanstelling als *werknemer* aan de orde is en niet een toelating als student. Slechts *studenten* die toegang vragen tot één van de (research)masteropleidingen, inclusief de geïntegreerde research master/PHD-programma's van Center Graduate School, hebben een beroepsmogelijkheid bij het College van Beroep voor de Examens (CBE) op basis van art 7.61 van de WHW. Een afwijzingsbesluit naar aanleiding van een verzoek tot 'toelating' tot een PhD-programma is derhalve niet vatbaar voor beroep bij het CBE.

In het geval dat appellant toch kennelijk de bedoeling heeft toelating te verkrijgen tot het geïntegreerde opleidingsprogramma Research Master/PHD geeft verweerster aan het verzoek als volgt te hebben getoetst:

Toelating als student tot de geïntegreerde Research Master/PHD-opleiding wordt verleend conform de artikelen 2.3 tot en met 2.5 en 2.8 van het Onderwijs- en Examenreglement voor de (pre)Masteropleidingen FEB, 2009/10 (hierna te noemen: de regeling). Art. 2.3 lid 2 van de regeling voorziet in de mogelijkheid tot afwijzing op grond van de beschikbare capaciteit. Aangezien meer dan 800 studenten om toelating hebben verzocht en derhalve slechts voor 5% van de aanmelders opleidingsplaatsen beschikbaar waren, heeft op basis van de selectiecriteria in de regeling en de informatie die verstrekt is bij de elektronische aanmeldingsformulieren op UvT-web een zeer strenge selectie plaatsgevonden. Alle toelatingsverzoeken werden door twee leden van de toelatingscommissie onafhankelijk van elkaar beoordeeld.

Derhalve was voorzien in een second opinion. De toegelaten studenten hebben GMAT/GRE scores van meer dan 95%, behaalden gemiddeld twee masterdiploma's, hebben studieprogramma's in het buitenland gevolgd, behoren in vergelijking met elkaar tot de beste 5% en overlegden geschreven werk van een zeer hoge kwaliteit.

Het toelatingsverzoek van appellant werd geweigerd aangezien zijn IELTS score te laag was. De minimumscore om te worden toegelaten is 6.5 en appellant heeft een 5.5 gescoord.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep tijdig ontvangen en op grond daarvan ontvankelijk en overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW is de toetsing door het college beperkt tot een rechtmatigheidstoetsing. De bevoegdheid tot toelating tot de opleiding is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Aldus dient het college te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot het door haar genomen besluit heeft kunnen komen.

Hier toe wordt in de eerste plaats vastgesteld, dat appellant verzocht heeft om toelating tot een PhD-programma. Zoals echter ook reeds aangegeven door verweerster is 'toelating' tot alleen een PhD-programma niet vatbaar voor een beroep bij het CBE, omdat een verzoek tot toelating tot een PhD-programma bij de UvT een sollicitatieprocedure als (aankomend) werknemer inhoudt en een beroep bij het CBE op basis van de wet uitsluitend ingesteld kan worden door (aankomend)studenten naar aanleiding van afwijzingsbesluiten voor de (research)masteropleidingen. Het college zou in dat geval tot een niet-ontvankelijkheid van het beroep moeten overgaan. Omdat echter mogelijk door appellant bedoeld is om toelating te vragen tot het geïntegreerde opleidingsprogramma van Center Graduate School overweegt het college als volgt.

Verweerster heeft uitgelegd dat gezien het grote aantal verzoeken om toelating en de beperkte beschikbaarheid van opleidingsplaatsen de toelatingsprocedure conform de regeling streng diende te worden toegepast, waarbij voorzien was in een second opinion. Gelet op deze omstandigheden komt het college aannemelijk voor dat conform de regeling en de ook bij de aanmeldingsformulieren elektronisch verstrekte informatie betreffende de vereiste academische prestaties slechts de beste 5% konden worden toegelaten. Het college kan verweerster in haar redenering volgen dat, aangezien de IELTS score van appellant niet voldeed aan de minimumscore van 6.5 tot afwijzing is besloten. Nu voorts de argumenten van appellant in zijn beroepschrift nog eens afzonderlijk zijn gewogen, deze heroverweging niet tot een ander oordeel heeft geleid en door appellant geen informatie is verschaft die aanleiding geeft tot constatering door het college dat in dezen sprake is een onrechtmatig besluit, is het college van oordeel dat verweerster voldoende zorgvuldigheid heeft betracht en in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Gelet op het voorgaande verklaart het college het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 20 mei 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter